

Het Heilige-Geesthofje in Den Haag

jubel beide trof ons in deze majesteitelijke verlichting.

En van het groote, het koninklijke Hof, doolden we toen langs 's heeren straten naar een stukje heel oud Den Haag, waar een 17e-eeuwsch hofje een echte kaarsenverlichting ontstoken had, geheel in stijl gebleven bij zijn ouden bouwtrant. Menigeen zal het Heilige Geest-hofje niet eens kennen, zoo weinig opvallend en bijna afgezonderd ligt het aan het Spinozaplein-tje.

Als men de lage, antieke poort doorgaat, staat men verrast — op een groot groen binnenhof, met veel boomen en wat weide, waaromheen, als een krans, de miniatuur tuintjes liggen, eigen ontwerpjes van de oude bewoonsters. Tusschen die tuinenkrans en de hofjeshuizen loopt een smal pad, waar alle huisdeurtjes — nog met kloppers van buiten — gezellig op uit komen. Alle ramen kijken dus uit

OP HET „HOF”

Toen j.l. Zaterdagmiddag en -avond al wat Hagenaar was de intieme sfeer van zijn huiskamer verliet om door de drukke, overvolle straten van onze residentie te dolen, leefde wel heel Den Haag, in al zijn geledingen, de blijde stemming mee van onze prinselijke Bruid. Onze Bruid! Nadat de koninklijke aanteekening voorbij was, het vreugdevuur ontstoken, en in de nu snel dalende schemering overal de feestlichten ontstoken werden, was onze eerste gang naar het Paleis Noordeinde, waarvan de koninklijke Bruidsmoeder zelve de versiering ontworpen had. Het was er toen nog betrekkelijk rustig, weinig menschen, zoodat we een oogenblik in stille beschouwing konden blijven staan, om het geheel op ons te laten inwerken. Feestelijk mooi is het en rijk aan lichtweelde; en toch tegelijk plechtig en sober in zijn mattonig licht. Kerstgedachte en feest-

op het „hof,” zooals het hier voornaam genoemd wordt. En nu brandden achter al die kleine ramen, boven en beneden, een rij van vijf witte kaarsen, statige, hooge kaarsen, die in het wijde vierkant van het schemerig hofje hun zachten, stillen schijn wierpen. Het geheel maakte een waarlijk sprookjesachtig effect.

Auto's reden af en aan, tot voor de „hof”-poort, — veel dames en heeren, „burgers en buitenlui” gingen de poort door. En in de beslotenheid van het oude binnenhofje gekomen drentelden ze langzaam over het smalle pad, langs al de mooie oude huisjes, nu tooverachtig verlicht door de dubbele stralenrij van hun hooge kaarsen.

Het groote Hof, en het kleine hof, ieder naar eigen trant en stijl — in eigen sfeer — lichtend voor onze Koninklijke Bruid.

E. V.-v. O.

Een der groote kantoorgebouwen van de residentie in avond-feestkleeding.

